

ב. דעת בית שמאי.

- **לדברי רבי אבינא**, דעת בית שמאי, שגם נזיר שאין לו שערות, צריך להעביר תער על ראשו ביום מלאת ימי נזירותו, אלא מאחר שאין לו שערות, אינו יכול לקיים חיובו, והרי זה **צריך ואין לו תקנה**.

- **ולדברי רבי פדת**, אמנם דעת בית שמאי שגם נזיר שאין לו שערות צריך להעביר תער על ראשו ביום מלאת ימי נזירותו, **ואף שאין לו שערות, יעביר על ראשו תער, ובזה יוצא ידי חובתו**^א.

מצורע שאין לו בהן יד או בהן רגל

כבר נתבאר שמסדר טהרת המצורע שיתן הכהן על תנוך אוזנו ובהונותיו הימניים מדם האשם ומלוג השמן. ונחלקו חכמים כיצד יטהר מצורע שאין לו בהונות.

לדעת תנא קמא – מי שאין לו בהן יד ימנית, או בהן רגל ימנית, או תנוך אוזן ימנית, **אין לו טהרה עולמית**, כי סדר הטהרה לתת שם מדם האשם^ב.

ולדעת רבי אליעזר – **יש לו טהרה על ידי נתינת דם על מקום האברים החסרים**. (ואמר רבי פדת שדברי רבי אליעזר הם כדברי בית שמאי לעיל).

ולדעת רבי שמעון – **יש לו טהרה על ידי נתינת הדם על אברי שמאל**.

קבלת דם אשם מצורע

שני כהנים מקבלים את דם האשם, כל אחד מהם מקבלו באופן אחר, ולצורך אחר.

כהן אחד מקבל מדם האשם בידו, ונותן מהדם על תנוך אוזנו של המצורע, ועל בהונות ימין שלו, שנאמר, **"וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הָאֲשָׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל תְּנוּךְ אוֹזְנוֹ הַמִּשְׁטֵה הַיְמָנִית וְעַל בְּהוֹן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל בְּהוֹן רַגְלוֹ הַיְמָנִית"**, וכל לקיחה הסמוכה לשחיטה קבלת דם היא, ומכל מקום

הוא. כי ההיא ידיים שאין מוכיחות, דאיפליגו אביי ורבא בפרק קמא דנדרים, ובפרק בתרא דנזיר הפכו דבריהם. וכן בפרק קמא דבכורות, בפלוגתא דרב הונא ורב חסדא, בדבר שעושה אותה נבילה וטריפה, דפליגי בטריפה חיה ואינה חיה, ובפרק קמא דתמורה איפכא. וכהנה רבות בהש"ס, והם כמו איכא דאמרי. [תוס'].

^א דאף על גב דכתיב "וגלח הנזיר", לא בעינן קרא כדכתיב היכא דלא אפשר. [רש"י].

^ב דבעינן קרא כדכתיב. [רש"י].